

Ik ben Intern begeleider op Kentalis Martinus van Beekschool, een school voor cluster 2 onderwijs. Op onze school zien ik jaarlijks vele kinderen instromen op latere leeftijd die eerst lange tijd hebben geprobeerd om het vol te houden in het regulier onderwijs. Ondanks de geweldige inzet van collega's op de reguliere basisscholen zijn er vele kinderen die toch uiteindelijk vastlopen. We zien deze kinderen bij ons tot rust komen. Ze zijn vaak beschadigd en hebben naast forse achterstanden vaak emotionele problemen ontwikkeld.

Het is dan keihard werken om ervoor te zorgen dat deze kinderen alsnog voldoende bagage meekrijgen om in ieder geval een VMBO basis diploma te behalen. Want hoewel deze kinderen vaak in de wieg zijn gelegd om praktische beroepen uit te voeren, hebben zij daarnaast een stukje basiskennis op het gebied van rekenen en taal nodig om het in onze maatschappij te redden.

Daarnaast zijn wij ook veel kinderen die een vroege start bij ons maken. Kinderen die al voor het aanvankelijk leren start een aantal jaar bij ons onderwijs volgen. Veel van deze kinderen kunnen na groep 3/4 een succesvolle overstap maken naar het regulier onderwijs. Door net dat beetje extra aandacht en ondersteuning gaan deze kinderen zonder enige twijfel een succesvolle carrière op het regulier onderwijs tegemoet.

Natuurlijk zijn er ook kinderen die van het speciaal onderwijs afhankelijk blijven. Zij blijven die extra zorg en aandacht nodig hebben en krijgen die ook. Met in zeker zo'n 80% van de gevallen als resultaat dat zij uiteindelijk een diploma gaan halen en een succesvolle bijdrage kunnen leveren aan de maatschappij.

Ik ben bang dat als de voorgenomen plannen doorgaan deze kinderen het niet zullen redden. Dat er veel meer kinderen zijn die uiteindelijk geen diploma gaan halen en afhankelijk blijven van de steun van de maatschappij. Dat is geen goede ontwikkeling voor deze kinderen en geen goede ontwikkeling voor de maatschappij. Door op jonge leeftijd wat extra in deze kinderen te investeren kunnen zij het later zelf redden!

Daarnaast ben ik bang voor al die kinderen die het nu in het regulier onderwijs net wel redden. Hoe kan een leerkracht nog voldoende aandacht en zorg besteden aan die kinderen die ze nu nog net kunnen blijven bedienen, als de ondersteuning van ambulante begeleiders wegvalt en er meer kinderen met extra zorg opnieuw of alsnog in het regulier onderwijs bediend moeten worden. Dat is een onbegonnen taak voor die mensen die nu ook al zo keihard werken.

Ik ben er ook van overtuigd dat deze collega's het niet redden met extra scholing. Aan de ene kant niet omdat er nu eenmaal grenzen zijn aan het aantal hulpvragen waaraan een leerkracht kan voldoen, aan de andere kant omdat de kunst van het omgaan met sommige typen leerlingen nu eenmaal niet bij iedereen past. Ook niet na een stuk scholing.

Ik ben er van overtuigd dat er vele manieren zijn om op het onderwijs te bezuinigen. Ik denk aan het terugdringen van de bureaucratie, het verminderen van al die lespakketten en interventies op allerlei gebieden (roken, voeding, sport) die veel geld kosten en lang niet altijd even succesvol zijn, een nog betere samenwerking tussen regulier en speciaal onderwijs. Maar de voorgenomen regelingen zullen uiteindelijk leiden tot meer vastgelopen leerlingen, minder kinderen met een diploma, meer overspannen leerkrachten en een nóg onaantrekkelijker beroep.